

Janez Koprivnik), nam je bilo doposlalo uredništvo na ogled v izvesnih polah, hoteč zvedeti sodbo našega urednika (ki je tudi v književnem odseku »Zavezinem«) o Slomškovem »onikanju«. Znano je, da je Slomšek »onikal« stariše, duhovnike, učitelje itd., t. j. one osebe, do katerih naj kaže otrok posebno spoštovanje. G. urejevalec, sodeč, da je to onikanje značilno za Slomškovovo pisavo, je je pustil neizpremenjeno, a uredništvo je je nadomestilo povsod z vikanjem; mi sodimo, da po pravici. Možno, da je onikanje karakteristično za Slomškovovo dobo in njegovo pisavo; toda »Knjižnica za mladino« nima nikakor namena, podati kritično, diplomatično natančno izdajo Slomškovih spisov z vsemi njih posebnostmi in — recimo kar naravnost — tudi nedostatnostmi in hibami. Veseli bodimo Slomškega, ki nam podaje toliko gradiva, vrednega obnovitve in porabe v vzgojevalne namene, hvaležni, da nam za mladinsko knjižnico ni treba vedno in vedno samo prevajati, ampak da lahko podamo mladini tudi kaj svojega. A »Knjižnica za mladino« ima drugo nič manj važno dolžnost, da podaje vse, kar da med ljudi, v vzornem jeziku, seveda v današnji knjižni slovenščini. In kdo bi tajil, da onikanje ni niti pristno slovensko, niti splošno slovensko, nego lokalizem in smešno žalosten ostanek one naše tožne, sedaj že, hvala Bogu, pretekle dobe, ko so bili naši ljudje nevoljniki in tlačani gospodutjcu ter so mu morali poljubovati strogo roko, ki je nad njimi vihtela palico! Kdor to pomisli, kako bi se mogel ogrevati za onikanje v knjižni slovenščini?

Slovanske knjižnice je izšel snopič 48.—49., ki velja za meseca marcij in april, ter prinesel Krilanovih poezij I. zvezek. Znano je, da je le-ta izšel že l. 1887. in se prodajal po 1 gl. izvod; toda prišlo jih je zelo malo med svet. A uredništvo »Slov. knjižnice«, v kateri izidejo tudi dosedaj še nenatisnjene poezije Krilanove z obširnim životopisom pesnikovim, »je sklenilo posebno pogodbo z lastnikom Krilanove ostaline, z visokor. g. Antonom Klodičem vit. Sabladoskim, ter prevzelo vso zalogo v svojo last.« Tako dobe torej naročniki »Slov. knjižnice« I zvezek Krilanovih poezij za 30 kr., a v razprodaji bode veljal izvod 50 kr.

Pomladnih glasov, posvečenih slovenski mladini, je izšel VI. zvezek. Z 8 slikami. Uredil in založil Matija Prelesnik. 1896. Katoliška Tiskarna v Ljubljani. Str. 144. Cena izvodu: broš. 30 kr., v polplatnu 40 kr., v cel. platnu 55 kr. (nam se je poslal broširan izvod); po pošti 5 kr. več. Dobi se pri Evg. Lampetu, bogoslovcu v Ljubljani. — Poleg nekoliko drugega drobiža obsega ta VI. zvezek (ki je takisto ličen, kakor njegovi prednjiki; tudi podobice so se posrečile) zlasti dve obširnejši piesi: Iz potne torbice, potopisne črtice Evgena Lampeta (68 str.), in pa daljšo epično poezijo M. Prelesnika: Slavna zmaga Gojnika vojnika. Dolenjska povest. — Doslej smo utegnili samo Lampetov spis prečitati. Priznati moramo, da piše g. Lampe prav črvsto, sveže, in da ima brez dvoma lep pripovedovalni talent, zlasti, kakor je videti, za potopisje. Ali graje in svarila vredno pa je njegovo vsiljivo moralizovanje. Zanimivo, bodro nam opisuje potovanje v Benetke, krasno naravo, vtiske med potom in v Benetkah itd. (v 30 poglavjih), ali vse njegovo pripovedovanje je prepredeno in premreženo z opomini, vzpodbudami, svarili, pobožnimi vzdih, refleksijami itd.